

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 20 – Høst/vinter 2012

Høst /vinter2012

*Det er høst.
Sommeren er forbi,
den forsvant like så hurtig som den kom;
akk hvor den gikk hurtig.*

Knut Hamsun

*Nu har vi på rad disse måneder med navn som
lyder som trusler, november og desember...* Sven Elvestad

LEDER - OVERMESTER HAR ORDET

Kjære søstre!

Nok et halvår har gått. Vi legger en travel høst bak oss. Vi har hatt en innvielse og fått tre nye ledd i kjeden vår. Gradpasseringer har vi hatt, sosialaften med godt resultat og arbeid for SOS barnebyer. Dette er de gledelige tingene. Vi har også hatt sorger. To søstre har vi mistet, andre søstre har mistet sine kjære og vi tenker på dem.

Nå går vi inn i adventstiden. Tiden for julepynting, julekort og julegaver. I tillegg til alt det andre som begynner med jul: bakst, trær, mat, nek, selskaper, nisser og stjerner. Alt dette skal vi presse sammen på noen få uker. Hvordan skal vi få tid til julefred, julestillhet og rolig samvær med våre nærmeste?

Vi skal også samle krefter til ny arbeidsinnsats i 2013. Og arbeidsinnsatsen frem til 20. april neste år, mine søstre, må være formidabel. Vi går inn i et jubileumsår, vår egen loge Urania fyller 100 år! Ingen dårlig alder, mine damer. Jeg gleder meg til å se resultatet av arbeidet i jubileumskomiteen og underkomiteene.

Så vil jeg takke hver og en av dere som gjør at jeg gleder meg til å gå på Overstolen på hvert logemøte. Å se dere alle komme inn i salen er stort hver mandag. Takk for at dere møter så ofte dere kan, jeg savner dere når dere ikke er der.

Ha en velsignet julehelg alle sammen! Samle krefter til 2013 slik at vi kan fortsette arbeidet for logen og Ordenen.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet

Torill Evjen Solli

Overmester

Undermesterhjørnet

Kjære alle mine søstre –

Vi har ikke mer enn så vidt startet på den nye terminen – så er den over – det er Veteranaften – igjen – nesten som et vindpust.

Det har vært en fin, men litt slitsom høst. Det er vanskelig å få søstre til å stille opp, og av de som stiller opp er det ofte de samme som sier ja, hver gang.

Verden har blitt annerledes enn den en gang var. Nå er ikke feriene kun om sommeren, men fordelt på hele året. Og i helgene – med en dag i

hver ende - flyr vi rundt i Europa og ikke minst - flere har blitt pensjonister.

Særlig høst og vinter gjør flere søstre som trekkfuglene – de reiser sørover til sol og varme. Hege og jeg skal forsøke noe nytt – lage team: F.eks fem team à fem søstre hvor en er leder. Disse gjør så alt fra A-Å på deres vakt. Hvis vi kan klare å få til dette blir det ikke så ofte – kun hver femte/sjette møte. Det er flere loger som har begynt å gjøre det på denne måten og det fungerer utmerket – etter hva de sier. Vi skal også ha 100-års jubileum og møtene starter i januar – hvor vi går igjennom arbeidsoppgavene, men de fleste vet dette.

Jeg ønsker dere alle en riktig fredelig jul og et godt nytt år – så møtes vi igjen til Nyttårsloge.

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Kari Ulrichsen.

Sekretærs spalte

02. des. Meyer, Elna Kjær	63 år
04. des. Jarodd, Inger	76 år
06. des. Halseth, Laila Synøve	73 år
18. des. Allen, Wenche N.	67 år
19. des. Mårteig, Tove	70 år
24. des. Høgåsen, Wenche	62 år
25. des. Bragne, Reidun	62 år
26. des. Krigsvoll, Liv	78 år
08. jan Stedt, Ingeborg	90 år
09. jan Bernhoft, May H.	55 år
18. jan Finbråten, Anett	48 år
21. jan Hagberg, Karin J.	88 år
31. jan Skofteland, Karen J	80 år
01. feb Ajer, Jeanette	59 år
13. feb Uhlmann, Kirsti	53 år
22. feb Bratland, Inge Lis	70 år
02. mar Haraldsen, Inger	55 år
06. mar Eriksen, Kirsti	59 år
06. mar Mørk, Diddi Mona	76 år
11. mar Rødsrud, Erna G.	91 år
13. mar Buntz, Elisabeth	70 år
17. mar Røse, Sølvi	69 år
21. mar Hauge, Johanne	67 år
26. mar Trøan, Hetty Wiese	65 år
28. mar Lohne, Kari Marie B.	70 år
29. mar Klynderud, Helle Frost	48 år
31. mar Sølvesen, Hege	57 år
04. apr Karlsen, Nina Iljena	54 år
08. apr Edin Ella	89 år
08. apr Middelbo, Kari Anne	74 år
11. apr Due, Gerd Helene	93 år
12. apr Haavik, Eva Torill	67 år
13. apr Holmsen, Sissel	94 år
14. apr Sandved, Unni	89 år
24. apr Haustreis, Torgunn E	73 år
24. apr Hjartholm, Vigdis	63 år

Kjære søstre

Sommeren er definitivt over. Høsten er nesten over, og julen står igjen for døren. Høstsemesteret er allerede over, og med det snart inn i et travelt jubileumsår. Vi har begynt ganske bra med innvielse av tre nye søstre.

Anita Borgen, Nordtvetveien 15, 0592 Oslo. Tlf.: 954 95 765

e-mail: nitaborgen@hotmail.com

Anett Finbråten, Bakkeveien 20B, 1415 Oppegård

Tlf.: 976 61 465, e-mail: anett.finbraten@gmail.com

Jelena Sirevaag, Stranden 51 0250 Oslo. Tlf.: 478 54 000

E-mail: jelenasirevaag@gmail.com

Vi ønsker dem hjertelig velkommen.

Vi har fortsatt med gradspasseringer, Jane Dahl Kvist og Tanja Christine Pay har fått sin 1.grad, Anne-Mette Lutro har fått sin 2.grad, som hun fikk i Loge nr. 18 Ragnhild. Vi har også hatt en 3.grads passering til Anne-Karin Bentgsson, Inge Lis Bratland, Helle Frost og Ellen Jacobsen Østro.

Sosiaften gikk av stabelen 5.november, og det ble en meget vellykket aften med mange søstre og gjester.

I år blir det skikkelig julestemning på julemøtet/Veteranaften som kommer like oppunder jul, den 17.desember. Da kan vi senke skuldrene og nyte denne kvelden. Da er vel også de fleste ferdig med juleforberedelse.

Våre søstre Solvor Sundland gikk dessverre så altfor tidlig fra oss. Hun sovnet stille inn lørdag 29.september etter kort tids sykeleie.

Margrete Lie gikk også så altfor tidlig bort 22.oktober.

Vi minnes disse, våre to kjære søstre.

Så er det noen adresseendringer:

Kirsti Eriksen, Askeveien 1B, 0276 Oslo.

Helle Frost, Josefinesgt. 39, 0351 Oslo.

Jeg er som vanlig tilgjengelig på tlf. og mail. Bare ta kontakt, kjære søstre. Jeg har litt problemer på dagtid. Ta gjerne kontakt, men hvis jeg ikke svarer, så legg igjen beskjed. Jeg ringer så fort jeg har anledning. Minner dere igjen på mitt tlf.nr.: 913 62 985.

Innen jul skal dere ha fått de nyeste medlemslistene.

Så ønsker jeg dere alle en riktig god jul og et godt nytt år.

Msh i V. K. og S. Wenche Høgåsen

Kjære søstre

Vi er allerede inne i årets siste måned, og julen står for døren. Logen har fått 3 nye søstre i høstsemesteret og det viser at vi er i vekst. Håper dette kan fortsette.

Men søstre, vi er ikke flinke nok til å møte i Logen. Logen må ikke bli et sted hvor man går dersom det ikke er noe annet å gjøre. Sett av annenhver mandag i avtaleboken til Logen, så vet du hvor du skal den kvelden..

"Et godt fremmøte styrker samholdet mellom søstrene" og "Møt så ofte dere kan" - dette hører vi fra UM på hvert møte og det har vi vel selv erfart også. Alle er vel enig i at en fullsatt logesal både gleder og varmer hjertene våre, og ikke minst embedskollegiet som legger mye arbeid i å forberede logemøtet.

Så jeg ber deg om å møte så ofte du kan. Ved å møte tar du ditt ansvar for å fylle Logesalen og samtidig bidrar til et hyggelig ettermøte, og en ting skal du vite; når du ikke er på møtet er du savnet

Skulle det være spesielle årsaker, som skyldes Logen, til at du ikke møter, vær så snill å si ifra til meg, slik at det kan ryddes opp i.

Med kjærlighet i hjertet, er du alltid en vinner.

Da blir du ikke gammel, selv om årene svinner.

(ukjent forfatter)

Følgende saker kan refereres fra Distriktsrådets møter:

Status landssaken: Fase 2 er fadderaksjonen og TV2 artistgallaen. Fase 3 er en ekstern nasjonal innsamlingsaksjon

Jeg gjør oppmerksom på at Fase 2 og 3 er SOS-barnebyer sitt prosjekt, men med støtte av OFO.

Det arbeides nå aktivt med Fadderrekrutteringen og Lysaksjonen.

Lysaksjonen er lørdag 15. desember kl. 10.00-15.00.

Det er laget nye brosjyrer i forbindelse med fadderrekrutteringen, som kan fås av vår logekontakt søster Jeanette Ajer. Et fadderskap koster kr 250,- pr mnd., altså 3000 kroner i året og beløpet kan trekkes av på skatten.

Barnebyen i Malawi blir muligens ferdig i 2016.

Status vårkonsert 2013

I forbindelse med Vårkonserten 14.4.2013 er det satt ned en prosjektgruppe som hadde sitt første møte 9.10.12, neste møte er satt til 20.12.12. Leder er OM i Caritas, Marit Hasvang. Konserten skal stå i programmet for våren 2013.

Litt informasjon fra Storebedsmannsmøtet 26.-28. oktober 2012

Lovene m.m.:

De nye lovene er nå ferdige: Lov for Loger, Lov for Leire og Lov for Den uavhengige norske Storloge. Det har vært et stort og omfattende arbeid. De nye lovene er gjeldende fra 15. juni 2012, de er også tilgjengelig på nettet. Det vil i tillegg bli utarbeidet Forskrifter til de enkelte lovene. En forskrift inneholder mer utfyllende regler i forhold til teksten i selve loven. I praksis er det enklere å bruke forskriften enn loven når vi skal finne ut hva som gjelder. Hver lov har sin egen forskrift, som kan revideres v/behov. Målet er at alt arbeid med forskrifter, instruks, veiledninger, statutter, mønstervedtekter, ritualer,

num. sirkulærer, arbeidsreglement etc, etc skal være på plass til Storlogemøtet 2014. **Brukerundersøkelsen** som har vært sendt ut til alle medlemmene viser at bl.a. Ordenskanselliet, OF-utstyr og Focus fikk inn 140 svar. Snittkarakter alle svar ble 4,6 (6 høyeste). Nettstedet har 20.000 unike brukere hver måned. Nettavisen brukes også flittig.

Medlemsutviklingen er negativ pr. 2011. Samme tendens også i Danmark og Sverige. Full fokus på flere innvielser i fremtiden. Hvert medlem som melder seg ut, mottar brev fra Storlogen med et spørreskjema. De får inn mange svar. Svarene gir oss mye til ettertanke. Vi må ha fokus på trivsel og inkludering på våre møter. I dag kommer det ikke frem av spørreskjemaet hvor mange møter den enkelte har deltatt på, men forslag om at dette bør komme frem i neste runde. Avgangsundersøkelsen kan hentes ut på nettet.

Norsk Odd Fellow Akademi stiftet 18. juni 2011

Akademiet skal gjennom forskning og studier tilveiebringe og formidle kunnskap og forståelse for vår Ordens opprinnelse, verdigrunnlag og historiske tradisjon, som et akademisk og praktisk grunnlag for en fortsatt bærekraftig og tidsmessig utvikling av Odd Fellow Ordenen i Norge.

Akademiet har 4 institutter:

Institutt for Rituell og Ordenshistorisk forskning (Stor Arkivar og Stor Marsjaller er medlemmer)

Institutt for Etisk forskning (Stor Kapellaner er medlemmer)

Institutt for Fremtidsforskning

Institutt for Ledelse

1. symposium ble gjennomført i Trondheim i år og neste vil avholdes i Bergen 30.aug.-1.sept.2013.

Ønsker alle søstrene en riktig God Jul og et Godt Nytt år - I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Gunvor Loe Andresen

Anne-Mette Lutro fikk sin 2. grad 15. nov i Loge nr. 18 Ragnhild

Den 15 nov. var det Anne-Mettes tur til å få sin 2 grad. Dessverre for henne så var dagen for graden byttet med 3. graden. Det var derfor umulig for henne å få gjennomført den i Loge Urania.

Vi henvendte oss til loge Ragnhild som allerede hadde 3 stk som skulle tas opp i 2. grad. Jeg foreslo at jeg kunne føre henne selv siden denne grad krever mange til ritualer.

Vi ble varmt mottatt. Smil fra alle kanter. Veldig hyggelig å besøke andre loger til slike formål når det er nødvendig.

På ettermøtet ble vi servert nydelig mat med godt drikke til. Ikke noe å si på stemningen rundt bordet heller.

Vi vil takke særlig loge Ragnhilds blide og positive OM, Cecilie og også alle som hjalp Anne-Mette til å få en flott og opplevelsesrik kveld.

Søster Brit

EN BOK Å ANBEFALE

Denne skulle vært med i sommer, men her er den!

Dersom dere, kjære søstre, vil ha en motvekt mot det litt triste, men også gleden man finner i de nevnte bøkene, da kan vi gå opp til bygningen på høyden bak gamle Vika, nemlig Slottet.

Herfra kan dere få et innblikk i en helt annen måte å leve sine liv på. Dere kan lese om KAMMERPIKEN skrevet av Cecilie Enger, utgitt på Gyldendal i 2011.

Bokens hovedperson, kammerpiken Hilda Cooper, kom i 1926 til Oslo fra England. Den andre kammerpiken, Violet Wond, kom noen år senere.

De arbeidet begge for dronning Maud og dagene var fylt av stadige kjoleskift, stell og reparasjoner av klær og pakking av koffertene. Pikene var ledet av pliktfølelse. De fant mening i arbeidet og hadde en dyp respekt og kjærlighet for dronningen. Livet på slottet var helt annerledes enn livet utenfor: et hierarkisk samfunn av tjenere og streng etikette. Hilda og Violet levde i dette, fjernt fra den vanlige verden. Det var et liv i forsakelse, men også stille lykke. De to kammerpikene bodde på slottet hele sitt liv, under 3 norske konger. Hilda Cooper døde 93 år gammel i 1992, og Violet Wond i 1995, 87 år.

Om dere ikke kan kjøpe kaffe og vafler på Slottet så er det jo mulig å oppleve det fra innsiden med "åpent Slott" hver sommer. Absolutt å anbefale!

Boken om de to kammerpikene er i salg fremdeles.

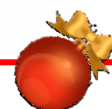
Kos dere med lesingen og en riktig god jul sier søster Mimmi Knudsen.

Et godt råd fra en søster kommer,
for nå er det vinter og ikke sommer.
Mørket og kulden føler vi
og det og "bli sett" har alt å si!
Vi blir borte i mørket på gate og vei,
det er vanskelig for bilister å få øye på deg –
men løsningen er en liten brikke,
som du i både i høyre og venstre lomme kan stikke.
Sleng dem ut i mørket når du går,
Og bilføreren et lite lysglimt får!
Det er så enkelt og koster så lite
og kan redde liv – det skal du vite.

Bruk refleks – minner Mimmi oss på med sitt dikt

*Tanja C. Pay og Jane Dahl Kvist
fikk sin 1.grad 22. oktober 2012*

21. maí fikk Unni Sandved fikk sin 40-års juvel

Irene Engstad begynte i Loge Urania 21. mai 2012
Hun kommer fra Loge nr. 79 Meridian. Hun ble innviet 6. februar 1987. Hun var i flere år sekretær i logen.
Vi ønsker henne hjertelig velkommen til loge Urania og håper hun vil trives godt.
Irene fikk sin 25-års veteranjuvel i februar 2012

EN BOK Å ANBEFALE

Jeg anbefaler:

LAILA STIEN

33 år / 33 noveller

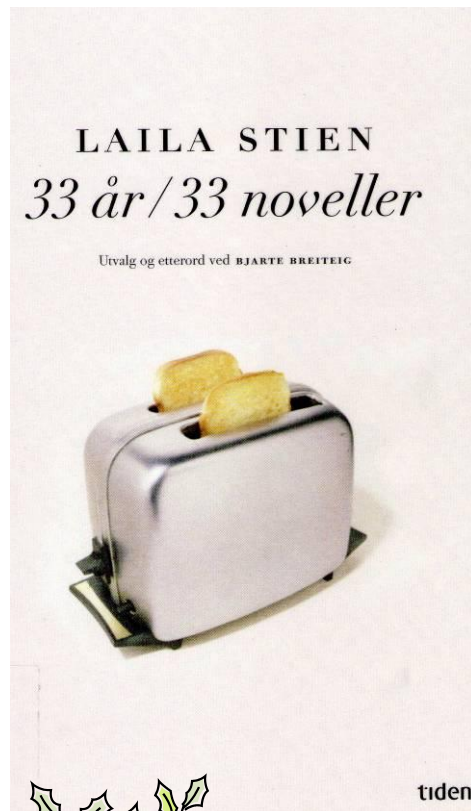
Tiden Norsk forlag 2012 Laila Stien debuterte for 33 år siden med en novellesamling.

I anbefalte bok er det valgt ut 33 av hennes beste noveller.

Laila Stigen har en stor produksjon bak seg med romaner, dikt og andre noveller.

Hun regnes som en av våre fremste novellister.

Hilsen Søster Mimmi Knudsen som takker for seg i denne spalten - og håper en etterfølger melde seg!

Urania Bulletinen

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18. april 1913

Redaktør Kari Ulrichsen
Redaksjonskomitè:

Mona Rasmussen

Kirsti Uhlmann

Brit Iser

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

*På verdenskartet, opphengt i min stue,
spaserer en hoffverdig liten flue.
Med en mine som den store Bonaparte
går den og inspiserer verdenskartet,
og det er ganske klart den ikke enser
- de røde streker som er landegrenser!
Den eier disse land som den bedekker
med riktig delikate flueflekker.
Som visse andre synes den å drømme
at den ble født til verdensherredømmet.
Den plages neppe av en tragisk viten:
at verden er for stor - og den for liten!*

Sagt om høst

Sommeren er omme.

Og når sommeren er omme kommer en tid da luften blir rødgyllen, klar som vin.

Axel Jensen

Høsten er min.

Høster gråter ikke

høster gjør ikke det -

høster nyter livet

de vet hva som skal skje

Per Larsen

Den som sover om høsten, skal sulte om vinteren.

Danskt ordtak

Det er sju slags vær i en høstnatt.

Nordisk ordtak

Det er ikke om høsten at fuglen bygger rede.

Høstnatten kommer dettende, vårnatten smettende.

Norske ordtak

En blomst må en gang visne hvis den ikke er kunstig.

Margot Sandsmark

There comes a time in life, when you walk away from all the drama and people who create it.

Surround yourself with people who make you laugh, forget the bad, and focus on the good.

Love the people who treat you right. Pray for the ones who don't.

*Life is too short to be anything but happy,
Falling down is part of life,
getting back up is living.*

HELLIGE TRE KONGERS FESTEN OG LYSET

Hva er det egentlig vi for en dag vi feirer?

Den 6. januar er den trettende dagen etter Juleaften, den kalles trettendedagen eller Hellige Tre Kongers dag. På denne dagen er, etter gamle tradisjoner, julen over. Enkelte holder på tyvendedagen, men det er vel mest fordi de ikke vil innse at julen er definitivt over.

I de første århundrer ble den 6. januar feiret som merkedagen for Jesus fødsel. Men i første halvdel av trehundretallet sendte biskopen av Roma sjokkbølger gjennom Europa da han bestemte at den 25. desember heretter skulle være dagen for Jesus fødsel. Dette førte selvfølgelig til strid mellom kirkene i øst og i vest, de østlige kirkene vil slett ikke ha noen ny Juleaften. Menigheten i Jerusalem var en av dem som, ikke ville godta dette og først rundt år 450 godtok de den 25. desember som Jesus fødselsdag. Striden ble stort sett løst, men i de katolske land ble den 6. januar opprettholdt som Epifaniadagen eller Kristi åpenbaringsdag. Dette er dagen da barna i katolske land får sine julegaver, selvfølgelig er det de Hellige Tre Konger som kommer med dem. Kvelden før er det gjerne store Hellige Tre Kongers opptog og barna setter ut sine sko i et åpent vindu eller på balkongen, og neste morgen er de fylt med forskjellige godter.

Etter reformasjonen ble trettendedagfeiring dempet i det protestantiske Europa, men den blir fortsatt husket som "den gamle juledagen" av vanlige folk. I dag er det vel slik at de fleste kler av juletreet og pakker julepynten vekk, gjerne med et lite selskap for å markere dette. Og på bordet troner da Hellige Tre Kongers lyset til minne om de tre kongene Kaspar, Melchior og Baltasar, som kom fra Østerled til Betlehem og fant Jesusbarnet i krybben. Når lyset har brent ned er Julen over.

Noen steder brenner man lyset hele Juledagen og andre steder tennes det først om kvelden på den trettende dagen.

Nå kan du også tenne et lys hjemme og lag din egen tradisjon på dette.

Jeg ønsker alle søstrene en riktig God Jul!

i V. K. og S. Jeanette Ajer

UNP – Distrikt 1 - 2012/13

UNP står for: Odd Fellows and Rebekahs United Nation Pilgrimage for Youth

Bakgrunnen for UNP er som følger:

I snart 60 år har UNP samlet ungdommer fra USA, Canada og Europa til et utdannelse- og opplevelsesprogram i New York og USA.

UNP går helt tilbake til presidentfrue Eleanor Roosevelt. Som Odd Fellow/ Rebekkasøster sto hun for ideologiske grunnsetninger basert på vennskap, kjærlighet og sannhet. For 60 år siden var FN fortsatt en ung organisasjon, men dens målsetninger var klare og presise. Disse er gjenkjennende i mye av Odd Fellows ideologi.

Grunnlaget for UNP ble lagt ved at Eleanor Roosevelt tok kontakt med daværende generalsekretær Trygve Lie.

Programmet tar utgangspunkt i felles forståelser for en bedre verden.

Hver sommer samles 350-400 ungdommer for å lære mer om FNs arbeid. Studieopplegget går over to uker – hvor Odd Fellow samler ca. 180 - 200 i hver periode (to perioder a to uker).

Fra Norge reiser 12 ungdommer hvert år. Odd Fellow Norge har 24 distrikter. Hvert år reiser ungdommer fra 12 distrikter – året etter fra de 12 andre distriktene. De norske deltakerne velges ut gjennom stiloppgaver/konkurranser på sin skole. Dette er et samarbeid mellom Odd Fellow lokalt og de enkelte videregående skoler.

Program

Opplegget i USA går over to uker. En uke i FN, New York og en uke på reise til bl.a. Canada og Washington. Ulike sentrale FN-medarbeidere og FN-ambassadører holder foredrag om fredsarbeid, nødhjelp og om den politiske siden av FNs rolle i verdenssamfunnet. Uken i New York avsluttes med en Speech Contest – hvor alle deltakerne holder et foredrag over et FN-relatert tema. Vinneren får et stipend. Norske ungdommer gjør det svært bra i denne konkurransen. Flere har kommet til Finalen. Ett år gikk en norsk gutt helt til topps og ble den beste.

Ved siden av den mer seriøse delen av programmet er det også lagt inn sightseeing som Empire State Building, Frihetsgudinnen, 5th Avenue, Ground Zero og Broadway.

Det er Odd Fellow Ordenen som betaler reise og opphold.

Til slutt vil jeg minne om Odd Fellow Ordenens nettsider, www.oddfellow.no, hvor det står oppdatert informasjon om både Landssaken og UNP, i tillegg til annen relatert ordensinformasjon

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet – Gunvor Loe Andresen

Mine søstre

Så er jeg på tiggersti igjen.
Jeg ber dere alle så inderlig om å støtte opp om landssaken vår.

Vi har fortsatt et stykke igjen til vi har nådd minimumskravet til innbetaling fra vår loge, som er kr. 500 per snute i perioden 2011-2013.

Og det er jo ikke meningen at jeg skal samle inn brorparten av midlene utenfor vår loge.

Derfor, neste gang dere ser meg sitte med salgsvarene:

Kom og kjøp!

Dere får fine ting til en rimelig penge, og ikke nok med det, dere får en god samvittighet på kjøpet.

Høres deilig ut, ikke sant?

Sammen for Malawi damer, det er det saken dreier seg om nå!

i V.K. og S. Jeanette

Æks OM Solvor Sundland sovnet inn 29. september i år, etter et kort sykeleie.

Solvor Sundland ble innviet i Ordenen 27. september 1986, og ble opptatt i leir nr. 1 Oslo den 31. oktober 1993,

Solvor ble logens skattmester i 1993, Undermestre, Overmester og Æks Overmester de påfølgende seks år. Hun var logens Storrepresentant fra 2003 til 2006. I leiren var hun sekretær og kasserer. I tillegg var hun medlem i nevnder og komiteer. Stort sett som sekretær da hun var en glimrende referent.

Solvor Sundland var en trofast søster i alle år. Hun var dyktig i alt hun gjorde og fikk god kontakt med alle, unge som gamle. Hennes stol kommer til å stå tom lenge. Søster Solvor Sundland ble bisatt fra ordberg kirke – torsdag 11. oktober.

Vi lyser fred over Solvor Sundlands minne.

Loge Uranias SOSIALAFTEN

Så ble det sosiaften igjen. Vi møttes i C- lobbyen som er blitt veldig koselig etter oppussing. Sosialkomiteen var spente på om det kom mange gjester da de danderte de flotte gevinstene på bordene. Mat og drikke sørget de også for selvfølgelig.

Gjester behøvde vi ikke å bekymre oss for i alle fall. De strømmet på.

Utrolig mange flotte gaver i år. Selv "siklet" jeg på en lekker veske, men vant den ikke selvfølgelig. Den stakk Vigdis av med!

Ellers vant Hilde "treet" med alle gavekortene på så hun kan nok kose seg ekstra i julen!

Stort sett er det de samme som vinner hvert år. Legg inn en liten oppskrift her i Bulletinen til oss andre!

Møtet ble avsluttet med kaffe og hjemmebakke kaker. Takk til de flinke søstrene som ordner det!

Det kom inn kr 23.570,- Disse ble bevilget med kr 6.500,- til PLAN/SOS-barn, 10.000,- til

Fransiskushjelpen og 7.000, til landssaken.

Med søsterlig hilsen Brit

Rebekkasøster treff i Porvoo - Borgå - Finland

Det var flere forventningsfulle søstre fra Urania og andre loger som forlot Gardermoen tidlig fredag den 25. mai, for å delta på det fjerde Rebekkatreffet.

Etter en kort flytur i strålende vær landet vi på Helsinkis flyplass. Herfra ble det 45 km taxitur til Hotel Haiko, som skulle være vår hovedbase under dette treffet.

Etter innsjekking og utpakking fant vi alle veien til terrassen foran hotellets herregård hvor deltagere fra de andre landene samt øvrige norske etter hvert innfant seg til lunsj og forfriskninger. Herregården var utrolig, her satt historien i og på veggene. Bla. Hadde den russiske tsarfamilien benyttet denne som sommerresidens rundt forrige århundreskifte – se hotteli.haikko@haikko.fi for mer interessant info.

På ettermiddagen reiste vi alle inn til Porvoo, hvor vi etter en liten rundtur i byen, ankom Porvoo logehus. Her ble vi servert et måltid med neslesuppe, brød, cottage cheese samt avsluttet med te/kaffe og Brunbergs sjokoladeboller fra byens berømte sjokoladefabrikk. Vi fikk en omvisning i logen, som lå i annen etasje i ett av byens mange eldre hus ved elven. Brødreløgen sørget for serveringen.

Etter måltidet returnerte de fleste av søstrene til hotellet hvor de som ønsket det kunne nyte en forfriskning – eller to – før vi gikk til ro.

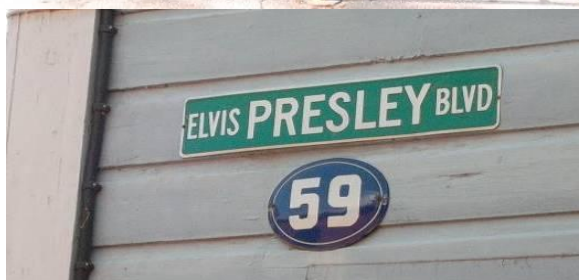

Lørdag startet med en utmerket frokost på hotellet før vi samlet oss for avreise til Porvoo – hvor vi hadde en utmerket guidet omvisning, før vi inntok lunsj. Vi fikk se en meget gammel by med mange severdigheter, bl.a. Valtimohuset, Gamle Rådhuset, Borgå slott, og ikke minst – domkirken hvor vår søster Susanne fra Leksand overrasket oss med utrolig vakker sang. Flere av søstre tok til tårene – det var så gripende og hun har en utrolig vakker stemme. Vi så også et maleri av Albert Edelfelt - som viste det samme panorama vi så i dag.

Fra toalettdøren i logen

Etter lunsj ble det shopping for de fleste før vi reiste tilbake til hotellet for å stille oss til lørdagens logebesøk. Vi ble hentet av buss og fraktet til Sipoo Odd Fellow House, som var i en overraskende bygning. Det var en ombygget låve. Her var det en uformell samling i logehallen før fotografering av alle, samt deltage- re fra de enkelte land. Deretter fikk vi servert en treretters middag av brødrelogen i Sipoo. Det ble sang og mange taler fra de ulike land. Det var utrolig varmt denne kvelden, så de fleste ble sittende ute til vår buss ankom ca kl 2300 for å bringe oss tilbake til hotellet.

Det var finale i Melodi Grand Prix denne kvelden. Vi fikk med oss avslutningen og Sverige vant til stor jubel!

Søndagen startet med frokost før en del av oss deltok i en vandring opp til nærmeste høyde med utmerket utsikt over sjø og omkringliggende land/skoger. De øvrige søstre valgte å spasere i den vakre parken som omgår hotellet og herregården. Vi avsluttet oppholdet som vi startet, med lunsj og forfriskninger på terrassen sammen med våre søstre fra de andre nordiske landene.

Men en herlig weekend tar også slutt. Det ble felles buss- tur tilbake til flyplassen for de tilreisende, og under over alle undre – først på flyplassen begynte det å regne litt. Vi hadde ellers kun sett solen under hele oppholdet.

Ennå et vellykket Rebekkatreff var avsluttet, og vi hadde en fin flytur med utsikt over den praktfulle finske skjærgården.

Ønsker alle mine søstre i Urania og øvrige loger på gjensyn neste år, da er våre svenske søstre vertskap.

En riktig god jul og godt nyttår til dere alle –
søster Karin Pedersen

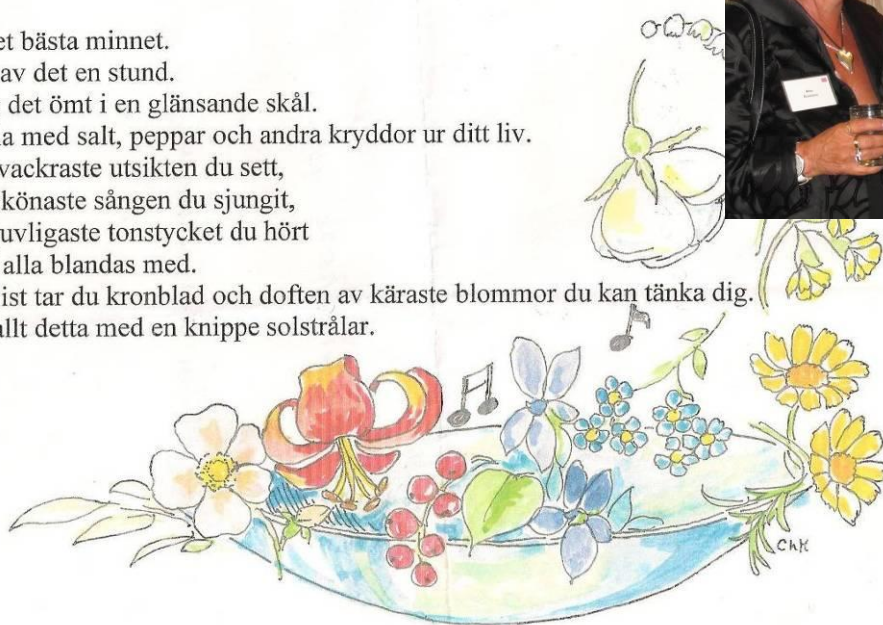

Annele og Kari

GLÄDJESKUM
Laila Markelin-Mutanen

Ta det bästa minnet.
Njut av det en stund.
Lägg det ömt i en glänsande skål.
Smula med salt, peppar och andra kryddor ur ditt liv.
Den vackraste utsikten du sett,
den skönaste sången du sjungit,
det ljuvligaste tonstycket du hört
skall alla blandas med.
Till sist tar du kronblad och doften av käraste blommor du kan tänka dig.
Rör allt detta med en knippe solstrålar.

Mona og Wenche

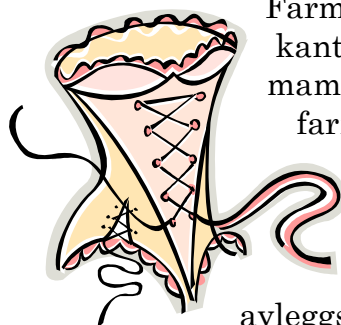
Över böljan den blå - vi farit mot öster för att mötas igjen.
Vi är så tacksamma för de dagar som varit så nästa år ses vi igen
Vi är systrar en enda stor skara, men unika vi är var och en
Vi är systrar tillsammans vill vi vara då vi så är starkare än en.
Om vi oss i världen vänder ser vi systrar – snart i alla länder
Så sprid din vänskap den ger glädje Ge din kärlek
och få tillbaka ännu mere.
Håll dig till din inre sanning trygghet livet då dig ger!
(Sussi 26/5-12)

**Ty nästa år min kära vän ses vi åter snart igen
Vi kommer så på vandring med staven käckt i hand
att besöka våra systrar uti deras egna land**

*Susanne Lysén fra Leksand i Sverige var en av
initiativtakerne til Rebekkatreffene*

Dame undertøyets historie er kort og fengslende.

Farmors liv er musealt. Det er et bluseaktig bommullsplagg med blondekant, som hun sydde som ungpике. Fra hennes hånd er også en bomullsmamelukk med broderier bevart. Disse intime plaggene forteller mer om farmor, Malene som hun het, og som døde lenge før jeg ble født, enn en bunke kjærlighetsbrev. For det som kvinner bærer under tøyet, er unike kilder til å lese kvinnekroppens historie. Det handler om synd og skam, disiplinering og kontroll.

Før Malena giftet seg i 1924, var hennes hjemmesydd undertøy avleggs. Hun var kontordame og kostet sikkert på seg fabrikkundertøy.

Kanskje hun også snørte brystene, slik moten krevde i 1920-årene? Men undertøy i silketrikot hadde hun ikke råd til. Ull- eller bomullstrikot fikk gjøre nytten. Allerede i 1895 var

Espelandfos Spinderi & Tricotagefabrik ved Arna, som senere ble kjent som Janusfabrikken, kommet i drift. Og i 1922 fikk den en konkurrent i Lillestrøm Trikotagefabrik, som blant annet produserte Dovre Makko. Den lange ullunderbuksen var riktignok for herrer, men når vinterkulden bet, var den nødsplagg for kvinner. For slike som farmor, som ble bondekone.

Dameundertøyets historie er kort og fengslende. I 1869 konstaterte Eilert Sundt, teologen som var sosiolog uten å vite det, at kvinneserken sydd av hjemmeproduisert linlerret var blitt avleggs. Landsens kvinner foretrakk undertøy av bomullslerret, som var billig importvare og kunne kjøpes i kramboden. Ja, blant allmuen ble nymotens bomullslerret mottatt med begjærighet. Akkurat som tilfellet var med kokeovnen og parafinoljen.

Undertøyet var, ifølge Sundt, til gagn for rensligheten.

For med bomullstøyet fikk folk råd til å ha et større forråd med undertøy. Ikke bare serker og skjorter, men også underbukser. Selv bondekoner brukte underbukse. Sundt tidfester innovasjonen til de første tiårene av 1800-tallet. I begynnelsen rådet riktignok en fordom at underbuksen var i veien. Det fortalte en av Sundts kvinnelige informanter.

”Brok-Kari” lød kallenavnet på en gammel jente i Vik i Sunnfjord. Hun var den første kvinnen i bygda som tok i bruk underbukse. Det som ble båret under tøyet var omgitt av hemmelighetskremmeri. Men etter hvert ble det vanlig å se kvinnens undertøy hengende på tørkesnoren sammen med mennenes. Sundt mente at slike plagg i renslighetens tjeneste også ville komme underklassen til gode. For når barn av fattigfolk kom i tjeneste ved en bondegård, ville matmor sørge for at de, i tillegg til de tradisjonelle gangklærne, ble utstyrt med moderne undertøy.

Da siviliseringsprosessen grep om seg, ble truseløse kvinner syndige. Farmors mor, som levde da Sundt skrev sin berømte bok om renslighetsstellet i Norge, tilhørte trolig den siste generasjonen kvinner som gikk truseløs. Hun sov nok også i serken. Men farmors farmor var vant med å ta av seg alle klærne før hun gikk til sengs. Det var skikken å ligge naken under skinnfellen. Bare overklassekvinner kledde seg sømmelig for natten.

Med moderne tider ble kropp og nakenhet forbundet med en ny type synd og skam. Det er en mer komplisert synd og skam enn den Adam og Eva opplevde etter at hun hadde fått ham til å spise av den forbudte frukt. Gjennom disiplinering av kroppen og kontroll over kroppsfunksjonene ble det siviliserte mennesket født. Det ble pinlig

å være naturlig. Så bondeslampene, som Malena kjente, ble en utrydningstruet rase. For med militærekseris og gymnastikk skulle bondeslampen bli en mann. Og Malena selv, og hennes medsøstre, skulle formes som en dame. Fra topp til tå, og særlig under tøyet.

”Det er vanskelig å finne noen (nutidsdame) som kan krype inn i krinolinekjolenes hvepsetaljer,” hevdet en journalist i Morgenbladet våren 1933. Da var Malena mor til tre gutter, og en ny skikk hadde for lengst avløst skikken med korsett av hvalben eller jernspiler. Innsnøringen av kvinnekroppen hadde fått en fortsettelse i den raffinerte var byste- og hofteholderen. Dermed kunne også en sliten bondekone og småbarnsmor få figur som en dame.

Så under tøyet var ikke farmor museal. Rett nok verken jogget eller trente hum som meg, men hun levde med et idealbilde av seg selv. Det gjelder å få kroppen til å stemme med de ”naturlige” formene. Den moderne kvinnen er selv sin egen verste kritiker.

Bodil Stenseth

HISTORIEN OM DEN KJENTE OG KJÆRE JULEKVELDSVISA

Fjøsørkteren fra Ringsaker drømte seg bort fra møkking i fjøset og grisebingen til et dikterliv. Han skrev dikt og småstykker i ganske ung alder, og drømmen var alltid å komme seg bort fra slitet i fjøset. Han forsøkte seg tidlig på den lokale scenen, men sambygdingene bare lo av ham. Heldigvis var handelsbetjenten på Samvirkelaget av et annet slag. Han så hva som bodde i gutten, og oppmuntret ham til å

fortsette diktingen og til å sende inn sine små stykker til ukebladene. Men det skulle ta hele seks år før han fikk sitt første dikt på trykk.

Som 27 åring tok han steget fullt ut og la møkkahaugen bak seg og dro til byen i håp om å finne interessenter for sitt arbeid. Med kofferten full av dikt oppsøkte han først Dovrehallen, som på den tiden var et revyteater med ikke altfor godt ry. Som alle andre bønder som kommer til byen, for første gang, ble han litt vel overmodig og de få kronene han hadde igjen etter både teaterbesøk og en bedre

middag var ikke nok til et losji. Han hadde planer om å søke husly hos handelsbetjenten, som hadde flyttet til byen noen år tidligere, men dessverre var han ikke hjemme denne kvelden og natten endte derfor på Møllergaten 19 i Arrest for husville.

Unge Alf fikk en slitsom tid i hovedstaden selv om revydirektøren kjøpte noen av visene og ga ham arbeid som husdikter. Da Dovrehallen brant forsvant igjen hele grunnlaget for hans levevilkår. Veien til Arbeidskontoret og landbruksavdelingen var ikke lang, og fjøsstell kunne han jo ut og inn. Nå ville det seg slik at

sønnen på Vøyen Gård i Asker var inne for å finne, ja akkurat – en Fjøsørkter. Alf havnet derfor i Asker, på nabogården til Statens Småbrukslærerskole, her skulle han bli under hele krigen.

I 1943 gikk tyskerne til aksjon mot Universitetet i Oslo. Unge Arnljot Høyland fra Bærum hadde bare vært ved universitetet i et par måneder og var ikke til stede da razziaen skjedde. Han ble advart per telefon og søkte tilflukt hos venner og bekjente. Dette skal vi se at ble særdeles heldig for Alf, matematikkstudenten Høyland fikk nemlig lærlingeplass på Småbrukslærerskolen. Den godeste Arnljot var meget musikalsk og satt ofte ved pianoet på internatet. Alf var en selvskreven gjest ved skolen og disse to, som hadde fått planene sine kullkastet av krig og elendighet fikk god kontakt og utviklet et vennskap som skulle vare livet ut. Alf hadde hjulpet til med revyene på skolen og nå laget disse to tekster og musikk sammen, blant annet visen "Lærlingens Avskjedssang" – Alf laget teksten og Arnljot melodien.

Mange år etter at de skiltes avslutter Arnljot Høyland sine matematikkstudier samtidig har gjøgleren Alf Prøysen blitt kjent over hele Norge. Han har stiftet familie og flyttet til Nittedal.

Høsten 1951 får Alf spørsmål fra Nils Johan Rud, redaktør av "Magasinet for Alle", om han kan lage en julevis. Kan du ikke forsøke å bringe himmelen ned i en Gråstue? Jo, gråbeinlivet kjenner jo Alf meget godt fra sin barndom i Prøysenstua.

Han sitter ved skrivebordet og nynner på en melodi, og beundrer sin nyfødte sønn, som ligger i vognen, ved siden av skrivebordet. Tankene går til det lille barnet i krybben i en fattig stall og teksten tar form i hodet hans. Inn kommer minner fra barndommen hvor moren satt på krakken ved vinduet og fortalte Juleevangeliet og barna så ut vinduet for å finne Julestjerna.

Han tar kontakt med sin gamle venn Arnljot Høyland, nå professor i statistisk matematikk ved høyskolen i Trondheim. Kan han få bruke melodien fra Lærlingens Avskjedssang? Bruk den til hva du vil svarer Høyland, som nok føler seg beåret over den kjente vennens forespørsel.

Vi kan vel regne med at Alf hadde mange fine stunder denne høsten, med den nyfødte sønnen som selskap mens den flotte visa tok form. Julekveldsvisa kom på trykk i julenummeret av "Magasinet for alle" i 1951, men melodien og notene fulgte ikke med. Først i 1952 i bladet "Julehelg" ble tekst og noter gjengitt, riktignok uten navn på komponisten, men dette kunne ikke Alf Prøysen lastes for. Samme høst gikk Alf Prøysen i platestudio og spilte inn Julekveldsvisa.

Da visa kom på trykk første gang, kom det forespørsel fra presten på Brandbu om han kunne få bruke teksten i prekenen sin denne julekvelden. For som han sa; En bedre måte å formidle Juleevangeliet på, kunne han ikke tenke seg.

Alf Prøysen ønsket og bli husket for Julekveldsvisa, han trodde nemlig på det han skrev. At stjerna skal klare å bygge en bro og gi oss et håp om bedre fremtid.

Vi bør bruke denne tiden på ettertanke og omtanke for våre medmennesker, så kommer hyggen ved samvær med god mat, lys og stemning av seg selv.

i V. K. og S. Jeanette Ajer.

Tusen takk Jeanette for begge disse interessante innleggene vi har fått fra deg – og alt det andre. Veldig flott at du bidrar.
Hilsen Redaksjonen

EN REBECKAS TANKAR

Att vara Rebecka är att söka finna det väsentliga i livet, känna allvaret bakom glammet och uppfatta kärnan i vardagen. Bön om ett meningsfullt liv. Stilla dig till eftertanke. Öppna dina sinnen och tag vara på din vardagslycka, ty av de timmar som skrida i oändligheten är ditt liv blott en svindlande kort sekund.

Där nutidsmänniskan hungrar efter stämning och meningsfylld högtid faller Odd Fellow-verksamheten väl in och ger oss kraft att sträva med vardagens bekymmer. Vänskap, kärlek, sanning, medmänsklighet och människokärlek. Här är ord som fångar in hela Odd Fellow-tanken.

Vi längtar alla efter trygghet i en orolig värld, vi söker styrka att möta vardagen och finner den i rebecka-arbetet, där människokärleken bygger bo mellan tanke och handling. Det fordras hjärtats medverkan och själens ödmjukhet att försöka bli den man kan växa till. En pilgrimsfärd in i själens gömmen där vi lär oss att söka vårt ursprung och uppleva alltings mening. Att kallas syster skall kännas mjukt och hoppfullt, det skall vara förknippat med omtanke och gemenskap.

Gemenskapen ger oss den grund vi skall bygga på. Den skall lära oss att öppna dörren till det egna jaget, väcka oss till eftertanke, lära oss finna vägen till människokärlekens land. Att bli den vi kan växa till. För logen betyder nya systrar en förväntan, hon är vårens nya knopp som skall slå ut i blom.

*Odd-Fellow-tanken
samma väg för man och kvinna
samma längtan
ideal*

Britt Mellin

Denne sto i ett av logebladene jeg tok med fra Finland

Engler på jord

*Til alle der ute som tviler eller tror,
det finnes faktisk engler på jord.
De fleste som er det - vet det ei,
en engel på jord kan godt være deg.*

*Du møtte den første den dagen du ble
født,
og maken til engel har jeg aldri møtt,
hun er der bestandig og kalles en mor,
hun er den største engelen på jord!*

*Og andre hjelpere, som ei tar betalt,
som stiller opp når noe går galt.
En utstrakt hånd, et besøk der du bor,
Ja, de er virkelig engler på jord.*

*Ute på reise, fremmed sted,
Forvirret, vet verken opp eller ned,
En hyggelig dame loser deg hjem.
Engler på jord kan man kalle dem!*

*En sms, et besøk og en hyggelig mail,
Noen som blåser vind i dine seil.
Et råd, oppmuntring - og gode ord,
Bæres fram av en engel på jord.*

*Når du minst venter det og trenger det
mest,
dukker de opp - som en uventet gjest.
Med kjærlig omtanke for liten og for stor,
for det er disse som kalles engler på jord!*

Innsendt av Str. Randi Schønland

Loge nr. 2 Urania har mistet en av sine kjære søstre –

Margrete Lie sovnet stille inn mandag 22. oktober.

*Margrete Lie ble født 2. desember 1961, og hun ble innviet i Ordenen
21. januar 2008.*

*Margrete var et varmt menneske med en lys, fin utståling og en interessert
og flittig logesøster inntil sykdom innhentet henne. De siste årene så vi
henne sjeldnere fordi sykdommen forverret seg.*

Søster Margrete Lie vil bli savnet av oss alle. Igjen blir en stol stående tom.

*Vi var mange søstre som var i Haslum store kapell 30. oktober for å ta far-
vel med Margrete. Det var mange andre også - kapellet var fullt.*

"Med kjærighet og omtanke du satte dine spor.

Minner om Margrete som perler på en snor.

Du vakre datter, søster, tante og vår venninne, ved hjelp av minner om ditt liv så vil vi trøst finne.

I alle typer samvær du alltid fylte rom, så plassen etter deg vil for alltid være tom.

Du var for alle dine - alltid den som var oss nær, ditt minne vil for oss alle være kjær."

Vi lyser fred over søster Margrete Lies minne.

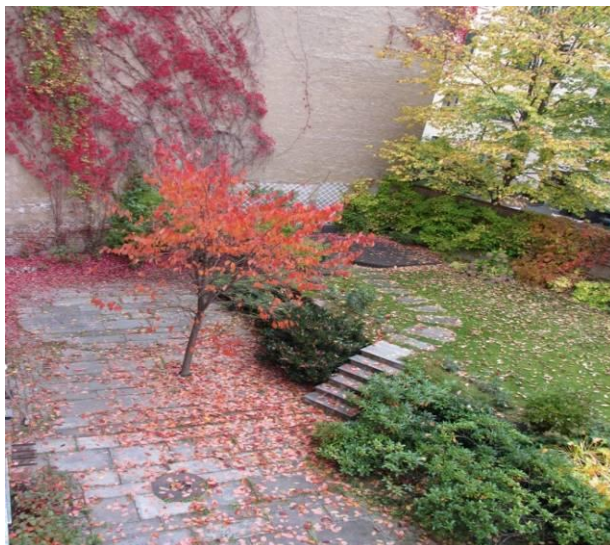

En sommer er over

Sommeren er definitivt over og vi går ut av feriemodus og over til et mer aktivt liv igjen.

Arbeidet venter og logelivet byr igjen på utfordringer. Nå skal all den oppsparte energien sprøytes inn i våre engasjement i logen og leiren.

Sommeren er en tid med endringer hver dag. Nye blomster titter frem med jevne mellomrom og med dem endres fargene hele tiden.

Etter lange late dager, for mange solfylte, men for andre akk så regnfylte, venter høsten med alle sine skiftninger.

Nå får vi en kaldere, men også klarere luft. Trærne endrer farger før de mister sitt løv og går i "vintermodus". Morgenfuglenes kvittring avtar og vi får en periode med stillhet.

Høstens mange ansikter kan ved sin fredelighet inspirere oss og gi oss et mer åpent sinn, og dette kommer godt med når vi skal ta i mot og glede oss over nye søstre.

Mens sommeren er en avsluttende periode, som man pakker bort og "stenger", er høsten en lang ventetid. En periode som bringer oss videre mot stadig nye evenement som Høsttakkefest, Advent og til slutt mot Jul og et nytt år.

Jeg ønsker alle mine søstre en god høst! i V.K. og S. Jeanette

Kristorn

Å bruke eviggrønne planter som dekorasjon i den mørkeste delen av året er en skikk som er eldre enn den kristne julefeiringen. Plantene som trosset naturen gjennom vinteren, ble tillagt magiske kvaliteter i

mange kulturer. Kirken har derfor i perioder sett med skepsis på slike tradisjoner. Kristorn ble likevel betraktet med noe mildere øyne enn misteltein, blant annet fordi den hurtig ble kombinert med kristen symbolikk:

Vårt navn på planten kommer fra tysk og spiller på assosiasjoner til tornekrone Jesus bar på vei til Golgata. I legenden heter det at bærene egentlig var hvite, men ble farget av Jesu blod. I en annen legende er Kristorn den brennende busken der Moses så Gud på Sinaifjellet, de røde bærene representerer flammene.

I Norge vokser Kristorn i ytre kyststrøk fra Kragerø til Smøla, der middeltemperaturen i januar er over frysepunktet. Kristorn er også kommunevåpen for Stord. Bærene er giftige, men ikke dødelige. Fra 1980-tallet ble det satset på kommersiell kristorndyrking til juledekorasjoner i Norge.

Kari Ulrichsen

Ljust surdegsbröd

SURDEGSRECEPTET:

100 g grovrivet äpple utan skal, 250 g vetemjöl special, 200 g vatten, Rör ihop allt i en stor glasburk med lock. Rör om noga morgon och kväll. Efter 1 -3 dygn börjar surdegen bubbla fint. Då är den klar att användas.

Och här kommer

DEGTILLVERKNINGEN

12 g jäst, ca en fjärde dels paket

600 gram vatten

280 gram vetesurdeg

receptet där överom

1 msk salt

850 g vetemjöl special

1. Lös upp jästen i det kalla vattnet. Tillsätt de övriga ingredienserna och arbeta ihop till en deg, Täck degen och låt jäsa i 2-3 timmar.

2. Sätt ugnen på högsta värme och varm luft. Stjälp upp degen på väl mjölat bakkbord. Dela den med degskrapan och vik varje del över sig själv. Eller gör som jag rulla till små semlor. Lägg bröden på en bakpappersklädd plåt och låt vila tills ugnen blivit varm. Skär med en riktigt vass kniv tre snitt i varje bröd

3. Sätt in plåten i ugnen och spreja vatten uppe och nere med en blomspruta innan du stänger ugnsluckan.

Grädda i 10 minuter.

Sänk sedan värmen till 175° för varmluft, 200° för vanlig ugn och baka i 35-40 minuter om de är som bröd, men ca halva tiden om de är små semle-bröd. Låt brödet svalna på galler utan bakduk.

Låt dig väl smaka av detta bröd, lite arbetsdrygt men resultatet är Gott - Kram

Bare måtte ha med denne – tror den er ganske typisk.....

Så er julen her – igjen - og før vi vet ordet av det så er den over – igjen – og vi starter på året 2013.

Lag en tro og det blir en tro -

Gjør en handling og det blir en del av livet

Vær utholdende og du får et mål i sikte.

Ta deg tid og vær tålmodig og drømmen blir virkelighet.

Det er ikke den som har levd lengst som har levd mest – men den som har nytt livet mest. Menneskene som får mest ut av livet er ikke de som har levd et sekel, men de som har levd hvert minutt.

Så la oss ta vare på hverandre og nyte det nye året.

Må dere alle få en god og fredelig jul med søsterlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Redaksjonen